

forslagene under Nr. 235 og 236 og ligeledes heller ikke med Hensyn til Nr. 237, da de er tiltraadte af Udvalget, og med Hensyn til alt, hvad der vedrører Blinde- og Døvstummeinstituttet, haaber jeg, at Bansteligheberne der vilde falde bort, efter at der er kommet Betænkning fra Udvalget om de i den Retning foreliggende Lovforslag. Jeg skal med Hensyn til Forslaget under Nr. 240 blot bemærke, at jeg opfatter det saaledes, at det indtil videre maa forblive ved den bestaaende Tilstand, saaledes at vi have det Kællerste Institut i Meiningsgade; det vil vel kunne gaa der indtil videre, thi jeg tror nok, at Forholdene vilde komme til at stille sig saaledes, at der vil blive Nødvendighed for, maaste allerede næste Aar, at træffe en endelig Afgørelse, hvis det nemlig maatte vise sig, at de Kællerste Anstalter ikke kunde drive dette Institut længere, uden at der vistnok kommer et saadant Understud, at de ikke vilde paatage sig det og derfor opstige Kontrakten, men indtil videre kan det blive der, og jeg har derfor ikke noget at indvende mod dette Forslag af Udvalget.

Ligeledes kan jeg tiltræde den Formulering, som er foreslaaet af Udvalget af Forslaget under Nr. 243 om Læreres Udbannelse i Landbrug og Havebrug. Jeg anser det nemlig for hensigtsmæssigt, saaledes som den ærede Ordfører bemærkede, at have denne større Frihed i Anvendelsen, end der vil være, hvis Forslaget var blevet vedtaget paa den Maade, jeg oprindeligt havde foreslaaet.

Med Hensyn til Forhøjelsen af Summen paa Forslaget til Kvinders Udbannelse til Lærereinder, maa jeg tage et Forbehold. Jeg kan ikke tiltræde det, men den Ordning, som jeg har tænkt mig oprindeligt ogsaa paa dette Punkt, vil vistnok komme til at foreligge for Tinget i en anden Anledning, naar nemlig det af mig forelagte Lovforslag angaaende Seminarierne og Prøvernes Ordning for Lærere kommer herover til Folketinget, hvad der turde være Udsigt til. Jeg skal med Hensyn til Forslaget under Nr. 246 ikke indlade mig paa videre Forklaring, men blot udtale, at den Omstændighed, at jeg kun har stillet dette Forslag, ikke betyder og efter tidligere Udtalelser ikke kan betyde, at jeg tror, at det Budget, som er vedtaget af Folketinget, lader sig holde, men jeg har saa lidt i Aar som i den Række af Aar, i hvilke Folketinget har opstillet et Budget, forstelligt fra det, som Ministeriet har foreslaaet, fundet Anledning til at optage en Strid derom paa ny. Jeg udtaler altsaa fra min Side, at naar jeg ikke stiller andre Forslag, er det med det Forbehold, at

jeg ikke kan love at et saadant Budget kan holdes. Jeg skal blot med Hensyn til Forslaget under Nr. 249 supplere, hvad den ærede Ordfører bemærkede angaaende Kontoen VI. A. 3 og Spørgsmaalet om, hvorvidt der er en Sum, der er til Ministerens fri Raadighed, og en anden Sum, som er bunden, nemlig at jeg ganske vist har udtalt, at saa længe jeg ikke er kommen til Enighed med Finansudvalget, skal jeg ikke gøre Brug af den Sum, som jeg mener er til min fri Raadighed, men jeg haaber ganske vist at komme til Enighed med Finansudvalget i denne Retning og har ogsaa antydning for Finansudvalget, at jeg tænker mig paa det næste Aars Budget for dette Ministeriums Vedkommende at se at faa en klar og skarp Grænse draget ved at se at formulere selve Kontoen paa en saadan Maade, at man ser, hvad og hvor meget der er til Ministerens fri Raadighed, og hvad der er personlig bundet. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 252 er det mig ikke bekendt, hvorledes Indenrigsministeren stiller sig dertil. Saaledes som Udvalget har foreslaaet det, er det med det samme gaaet ud af Kirke- og Undervisningsministeriets Budget, og jeg ved ikke, om Indenrigsministeren modtager det paa sit. Jeg skal med Hensyn til Forslaget under Nr. 255 bemærke, at jeg i øvrigt ganske tiltræder, hvad den ærede Ordfører bemærkede, ogsaa med Hensyn til Boligen; kun skal jeg bemærke, at naar den ærede Ordfører i Almindelighed nævnte en bestemt Sum, som vedkommende Professor skulde svare i Huslejeopbtørelse, ved jeg ikke, om det i Djebkliffet efter Holigens hele Bestaafenhed er en saa stor Besæjning, man kan kræve. Det maa jeg forbeholde mig en nærmere Undersøgelse af. Saa er der Spørgsmaalet med Hensyn til Tilskuddet til Fødsels- og Plejehjælpen. Jeg havde haabet, at der om dette Punkt kunde være tilvejebragt en Afslutning i Aar efter de Oplysninger og Undersøgelser, som jeg har meddelt Udvalget. Jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at i Aar var dette ikke naaet, men at det kunde haabes i Fremtiden, allerede næste Aar, maaste ogsaa paa Grundlag af de Oplysninger, jeg har givet. Jeg har i disse Forslag antydning, at man kunde gaa ind paa at udslette Plejehjælpen til anden Gang fødende, hvad der vilde være en Besparelse af 9,000 Kr. aarlig, men at jeg i ethvert Tilfælde ikke tør foreslaa at gaa videre, fordi Overaccouchuren frygter for, at man ved at gaa videre ogsaa borttager eller formindsker Plejehjælpen for første Gang fødende og derved vil udsætte sig for at kunne komme til at mangle det fornødne Antal af